

Oppstart verneplan for skog 2018, frivillig vern i Trøndelag. Kort beskrivelse av områdene.

Siden dette er en oppstartmelding, så er det hovedsakelig en kort oppsummering av naturkvaliteter som presenteres. Områder vil omtales mer utfyllende i en høringsrapport. (Foto uten angitt fotograf: Fylkesmannen).

Rennselva, Røyrvik kommune.

Kalkbjørkeskoger og svært frodige høgstaudeskoger i de nedre delen av Lybekkdalen og langs Rennselva og Rennselvatnet. Deler av slåttemyra Langslåtten er innenfor planområdet. Lybekkdalen og Rennselva danner også et karstlandskap i kalkfjell, med markerte karstformer, huler, og hvor både Rennselva og bekker i området delvis renner i undergrunnen. I utkanten av området renner Rennselva rett inn i fjellet. Inngangen til «Marmorgrotta» ligger i området. Området er spesielt og lett tilgjengelig fra veg. Rennselva er fra før gjennom «Verneplan for vassdrag» vernet mot kraftutbygging.

Areal: Ca. 3880 da

Verneverdi: ** - (***) , regional/nasjonal.

Høgstaudebjørkeskoger.

Kalkberg: Elveløp kommer rett ut fra fjellet.

Lyngberg, Snåsa kommune, utvidelse av Finnsåsmarka naturreservat,

Utvidelse av Finnsåsmarka naturreservat vestover, med kalkfurskog, kalkgranskog, og mariskolokalitet, samt andre orkideer, spesielt knyttet til gammel beitemark. Skjøtsel av denne beitemarka vil være ønskelig (slått, beiting).

Areal: Ca. 40 da.

Verneverdi: Som en del av Finnsåsmarka: *** - nasjonal.

Marisko vokser i utvidelsesområdet.

Ålnestangen og Tynestangen, Snåsa kommune.

Rygger av den såkalte Snåsa- og Steinkjerkalken fortsetter som lange smale nes utover i Snåsavatnet vest for Finnsåsmarka, og med naturtyper over mye av arealene.

Ca. 1,3 km av Ålnestangen er med i planområdet, med furukalkskog, granskalkskog, kalkberg og kalksumpskog. Tynestangen har kalkfuruskog og kalkberg, samt svartorsump, herunder svartor av svært grov dimensjon. Det er så å si ikke vernet svartorforekomster i Trøndelag tidligere, og større trær av svartor er sjeldne i denne delen av landet.

Areal: Ca. 250 da.

Verneverdi som naturtyper: A og B (Svært viktig og Viktig)

Svartorsump på Tynestangen, sjelden naturtype, vinterbilde (t.v). Kalknes, ytterst på Tynestangen (t.h.).

Vegsetlia, Snåsa kommune.

Svært bratt li, og området er en mosaikk mellom flere rike naturtyper som kalkskog, rik blandingsskog i lavlandet, sørboreal blandingsskog og sørvendte berg og rasmarker. Der er noe edellauvskog i området. Dette er skog og naturtyper som er høyt prioritert i skogvernet i Trøndelag.

Verneverdi: ** - regional. Areal: Ca. 630 da.

Homstad, Overhalla kommune.

To lokaliteter med boreal regnskog, langs bekker som renner i ravinedaler. Dette er typisk utforming av boreal regnskog av «Namdalstypen», en type naturskog som det ikke er mange områder igjen av. Området er tidligere tydelig plukkhogd, men skogen er nå gammel, i aldersfase, og med enkelte meget gamle trær. Det er gode forekomster av bl.a. gullprikklav, typisk art for boreal regnskog.

Regional verneverdi: **.

Areal: Ca. 230 da

Boreal regnskog av «Namdalstypen». (t.v). Gullprikklav (t.h.).

Ledangsvalen, Namdalseid kommune.

Boreal regnskog ved Namsenfjorden. Området har mange kjernelokaliteter, herunder også av strandeng, samt mye temmelig gammel furuskog. Ledangsvalen er også et spesielt flott naturområde ved Namsenfjorden og brukes til strandhogg og friluftsmål. Det noe enkel tilrettelegging her.

Verneverdi: ** - regional. Areal: Ca. 740 da.

Ledangsvalen: Lobarionsamfunn på rogn (t.v.), gammel skog (midten), boreal regnskog ved sjøen (t.h.).

Honnavasslia, Flatanger kommune.

Område med boreal regnskog, rik sumpskog, generelt noe rike skogtyper og litt rikmyr. Området er i utgangspunktet noe høytliggende for boreal regnskog, men gullprikklav er funnet.

Verneverdi: ** - regional. Areal: Ca. 1000 da.

Honnavasslia: Et variert område med boreal regnskog, noe sumpskog og gammel skog.

Svartberget, Namdalseid kommune.

Sørvestvendt bratt li med typisk kalkgranskog i sørboreal sone, i bra naturskogutforming. Bra med lauvinnslag, en del store trær og en god del dødved i nedre deler. Området er en naturtype sterkt prioritert for skogvernet i Trøndelag.

Areal: Ca. 176 da.

Verneverdi som skogområde: * - lokal, som naturtykelokalitet: B (Viktig).

Olknuten, Steinkjer kommune, utvidelse av Kvamsfjellet naturreservat.

Bratt sørvendt li på rik berggrunn, med kalkskog, rike skogtyper, kildeskogsmark og til dels svært gammel skog (opp til 250 - 300 år gammel gran), samt noe rikmyr. Svært grov skog. Areal Ca. 855 da.

Verneverdi: A – som naturtypelokalitet. Som en del av Kvamsfjellet: *** - nasjonal.

Svært grov og veldig gammel granskog i Olknuten.

Djupdalen, Verdal kommune.

Svært markert bekkeløft på rike bergarter, med stor variasjon i vegetasjonstyper, med høgstaude- og storbregnegranskog, lågurtskog, samt fattig blåbærgranskog. Det er også en del flommarkskog, med bjørk og gråor. Trealder er opp til 150 – 250 år. Areal på planområdet: Ca. 8500 da, og vil vurderes nærmere etter befaring.

Verneverdi: ** - regional.

Djupdalen. Bratt dal, rike skogtyper. (Foto: Rein Midteng, Asplan Viak).

Hommelberget, Verdal kommune, utv. av Blåfjella-Skjækerfjella/Låarte-Skæhkere nasjonalpark

Dette er vesentlig et elvelandskap langs øvre deler av Helgåa og sideelver. Området har bratte dype daler, med fossefall og elvegjel. Gammel granskog opp til 250 år. Området er så å si sammenhengende med planområdet Djupdalen. Undersøkellesområdet har verdi ** (regional) men sammen med Djupdalen og elvedalen Ferlandet (som ligger i nasjonalparken, bl.a. med

edellauvskog), har området meget høy verdi, kanskje en sumverdi på *** (men det er ikke dokumentert). Areal på planområdet: Ca. 4300 da.

Tjuvdalen, Verdal kommune, utvidelse av Blåfjella-Skjækerfjella/Låarte-Skæhkere nasjonalpark.

Utvidelse av nasjonalparken med tilgrensende kjernelokaliteter med gammel granskog, lokaliteter i A-verdi. Herunder er det ei markert bekkekløft, og noe av skogen er urskogliggende, med svært gammel skog.

Verneverdi: **-***. Areal: Ca. 4550 da

Kringåsan, Stjørdal kommune.

Sørvendte, svært bratte lisider med lauvskog og granskog i sørboreal sone. Svært stor treslagvariasjon med gran, furu, osp bjørk, rogn, hassel, alm, ask. Lisida er ca. 200 høydemeter bratt oppover, med ganske stor kulturpåvirkning og ung skog i de nederste deler, en påvirkning som reduseres oppover i lia. Det er en del svært grove trær, bl.a av osp. I øst er det nederst ravinedaler med lauvskogvegetasjon. Området er en naturtype sterkt prioritert for skogvernet i Trøndelag.

Verneverdi: *-**, (lokal – regional) hvor det er kulturpåvirkning som trekker ned.

Areal: Ca. 1915 da.

Kringåsan: Svært frodig lavlandsskog (t.v). Grov hassel (t.h).

Kongslia, Klæbu kommune.

Området strekker seg fra Selbusjøen i sør over Raudkjølen inn i østre del av Grønkjølen og har kobling til Langåskjølen naturreservat i nord. Mot øst grenser området til Selbu kommune. Har både rikmyr i nordre del og rike skoger i sørboreal vegetasjonssone i søndre del.

Verneverdi: Regional (**). Areal: Ca. 3344 dekar

Svarttjønnåsen, Melhus kommune

Området er en utvidelse av Gullaugtjønnberga naturreservat nordover inn i Melhus kommune like øst for Hovin. Øvre del av Rædalen har funn av både rødlistede lav og kjuker.

Høgstaudegranskog finnes. Skogen er generelt lite påvirket og urskogsnær.

Verneverdi: Regional (**). Areal Ca. 6804 dekar

Kvernskora, Meråker kommune.

Svært markant elvegjel (bekkekløft i Meråker), med mosaikk av rikere og fattige skogtyper, svært gammel granskog og mye dødved i indre deler. Elvekløfta har ei varm og sørvendt side og ei nordvendt, fuktig skyggeside. Flere rikmyrer og kilder er registrert. Området har et sjeldent artsmangfold.

Verneverdi: **-***, regional/nasjonal. Areal: Ca. 3480 da

Kvernskora: Bratt og dramatisk landskap. Svært gammel skog i indre deler.

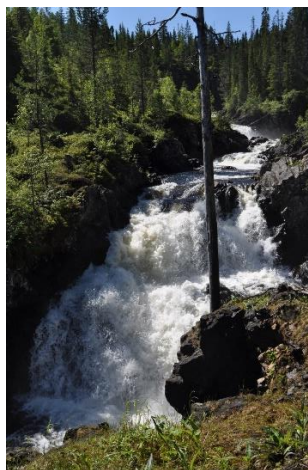
Urvatnet-Litlbumyran – utvidelse, Meldal kommune.

Området ligger på Statskog og er utvidelser av Urvatnet og Litlbumyran naturreservater og kobler de to reservatene sammen. Området ligger øst for Løkken i Meldal kommune.

Området er forholdsvis lavtliggende, har noen rikere skogpartier med høgstaudegranskog og lågurtgranskog og relativt mye rikmyr. Verdifull bekkekløft langs Trivja nord for Litlbumyran naturreservat. Området vil på sikt kunne utgjøre et større skogvernområde med representative naturverdier for denne regionen. Verdien til området er dermed samlet sett i stor grad koblet til at dette blir et stort skog- og våtmarksområde, med et utviklingspotensial når det gjelder gammelskogarter.

Verneverdi: Regional (**)

Areal: Ca. 9000 dekar

Gammel skog med gubbeskjegg (NT-nær truet). Elvekløft langs Trivja.

Pynten, Rennebu kommune.

Området ligger sør for Berkåk, i brattskråningen på østsida av Orkla. Hoveddelen av området ligger langs elvekløfta til Stavåa, som er sideelv til Orkla. Lokaliteten er avgrenset mot øst av forslag til ny E6 sør for Berkåk.

Stavåa, som den biologisk mest verdifulle del av tilbudsområdet, er ei markert bekkekløft, med stor variasjon og mye rik vegetasjon og med viktige bekkekløftkvaliteter.

Verneverdi: Regional (**)

Areal på meldingsområdet: Ca. 532 da. (Størrelse vil bli vurdert nærmere etter befaringsmulig reduksjon)

Gråura, Oppdal kommune, utvidelse

Det foreslås en utvidelse av Gråura naturreservat på i alt fire eiendommer på nordsida av den bratte lisida ned mot Driva i Lønset-Slipran-området i Oppdal kommune.

Gråura representerer en av de aller største, mest varierte og verdifulle elvekløftene som er kjent i Norge. Disse utvidelsene vil gjøre at naturreservatet på en bedre måte ivaretar de registrerte vernekvalitetene.

Verneverdi: Nasjonal (***). Areal: Ca. 577 dekar

Fra Gråura

Fra elvekløft i Pynten

Berga, Indre Fosen kommune.

Området ligger øst i Stadsbygd fra Trondheimsfjorden og litt nordvestover. Området grenser i sørvest til Rødberget marine verneområde og ligger like sør for Leinslia naturreservat.

Vernekvalitetene knytter seg i første rekke til at dette er et område i boreonemoral vegetasjonssone med rik edelløvskog med alm (VU-sårbar) og hassel.

Verneverdi: Regional (**). Areal: Ca. 173 dekar

Storlidalen, Indre Fosen kommune.

Storlidalen ligger ca. 5 km sørøst for Hasselvika. Nede i Storlidalen er det registrert en svært viktig lokalitet med kystgranskog langs elva, med flere trua lavararter. Skogen videre oppover i dalsidene på begge sider er registrert som gammel barskog med verdi svært viktig.

Kalkgranskog og høgstaudegranskog finnes der. Tilbudet omfatter også areal utenom registrerte naturtyper.

Verneverdi: Regional-nasjonal (**-***)

Areal: Ca. 7591 dekar (Størrelse vil bli vurdert nærmere, med mulig reduksjon ut fra faglige årsaker).

Hildremsvatnet, Bjugn kommune, utvidelse

Det er to delområder som tilbys for vern, ett i vest som ligger mellom Gjølgevatnet og det eksisterende Hildremsvatnet naturreservat og ett sørøst for det eksisterende naturreservatet.

Områdene har flere lokaliteter med kystgranskog (EN-sterkt truet) med flere rødlistede lavarter. Helt i sørvest inngår deler av en lokalitet med rik edelløvskog med alm (VU-sårbar) og mange kalkkrevende urter. Tilbudet omfatter også betydelig areal utenom registrerte naturtyper.

Verneverdi: Regional (**)

Areal på meldingsområdet: Ca. 26 000 da. (Størrelse vil bli vurdert nærmere, med mulig reduksjon ut fra faglige årsaker).

Fra Hildremsvatnet naturreservat

Nordelva, Bjugn kommune, utvidelse

Området ligger på nordsida av Nordelva på grensa mellom Bjugn og Indre Fosen kommune og er ei sørøstvendt bratt li. Området er en utvidelse av Nordelva naturreservat vestover, men det er lite kjent kunnskap om naturen i tilbudsområdet. Befaring vil klargjøre dette bedre i den endelige høringsrapporten. Området er verdifullt ved at det er en utvidelse av det eksisterende Nordelva naturreservat, slik at størrelse og variasjonsbredde øker. Hovedvernekvaliteten i Nordelva naturreservat er boreal regnskog av nasjonal verneverdi, men denne naturtypen finnes ikke i den sørvendte lisida som dette tilbudet utgjør.

Verneverdi: Utvidelse av Nordelva, som har nasjonal verdi - ***. Areal: Ca. 70 dekar